

UCHWAŁA NR XLVIII/782/2010
Rady Miejskiej w Nakle nad Notecią
z dnia 25 marca 2010r.

w sprawie : nadania Nakielskiemu Ośrodkowi Kultury imienia Zygmunta Kornaszewskiego.

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 9 i 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 Nr 142, póź. 1561 zm. z 2002 r. Nr 23, póź. 220, Nr 62, póź. 558, Nr 113, póź. 984, Nr 214, póź. 1806, zm. 2003 r. nr 80, póź. 717, Nr 162, póź. 1568, zm. 2002 r. Nr 153, póź. 1271, zm. z 2004 r. Nr 102, póź. 1055, Nr 116, póź. 1203, zm. z 2002 r. Nr 214, póź. 1806, zm. z 2005 r. Nr 172, póź. 1441, zm. z 2006 r. Nr 17, póź. 128, zm. z 2005 r. Nr 175, póź. 1457, zm. z 2006 r. Nr 181, póź. 1337, zm. z 2007 r. Nr 48, póź. 327, Nr 138, póź. 974, Nr 173, póź. 1218, z 2008 r. Nr 180, póź. 1111. Nr 223, póź. 1458, z 2009 r. Nr 52, póź. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146)

Rada Miejska
uchwała co następuje:

§1

Nadaje się Nakielskiemu Ośrodkowi Kultury imię Zygmunta Kornaszewskiego.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Nakło nad Notecią.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej
Andrzej Cudunak

Uzasadnienie do Uchwały

Zygmunt Kornaszewski urodził się 30 czerwca 1925 r. w Starogardzie Gdańskim. W 1926 r., po sprzedaniu całego dobytku w Starogardzie, rodzina Kornaszewskich przeprowadziła się do Bydgoszczy. Tam dorastający Zygmunt ukończył szkołę powszechną, a następnie podjął naukę w Gimnazjum im. Mikołaja Kopernika. Był aktywnym członkiem 6 Drużyny Harcerskiej Z.H.P. działającej w szkole. W 1939 r., licząc zaledwie 14 lat, zaangażował się wraz z drużyną w akcję powszechnej mobilizacji prowadzonej na terenie Bydgoszczy.

Z chwilą wybuch wojny Kornaszewscy wyjechali do Warszawy, gdzie przeżyli oblężenie. Młody Zygmunt brał udział w pracach nad wznoszeniem barykad na placu Zbawiciela. Po zakończeniu działań wojennych Kornaszewscy powrócili do Bydgoszczy. Jednakże w styczniu 1940 r. zostali wysiedleni do Generalnej Guberni trafiając znów do Warszawy.

W Warszawie Zygmunt zaczął uczęszczać do II klasy Szkoły Handlowej mieszczącej się przy ul. Górskiego. Równocześnie od 7 marca 1941 r. do 1 sierpnia 1944 r. pracował w Powszechnym Towarzystwie Elektrycznym A.E.G. w charakterze gońca, a następnie jako uczeń biurowy. Praca ta ułatwiła mu włączenie się w działalność konspiracyjną. Od 1941 r. równocześnie uczęszczał na tajne komplety gimnazjalne odbywające się pod kierownictwem dr Romana Zielińskiego. W czerwcu 1944 r. zdał egzamin dojrzałości, który już po wojnie, w sierpniu 1945 r., pozytywnie został zweryfikowany przez Państwową Komisję Kuratorium Oświaty w Warszawie.

W połowie stycznia 1943 r. został aresztowany przez Gestapo i trafił na Pawiak. Następnie został wysłany do obozu koncentracyjnego w Majdanku, ale w trakcie transportu kolejowego zbiegł. Krótko po powrocie do domu wstąpił w szeregi Armii Krajowej, przyjmując ps. „Zyga”. Na początku pomagał ojcu w przepisywaniu konspiracyjnych ulotek i tajnych gazetek. Następnie je kolportował. Później przeszedł przeszkolenie o charakterze wojskowym i medycznym. Z końcem 1943 r. Gestapo aresztowało Czesława Kornaszewskiego, który w konsekwencji zginął w komorze gazowej obozu koncentracyjnego w Majdanku.

Zygmunt Kornaszewski brał udział w Powstaniu Warszawskim od 1.08. – 02.10 1944 r. służąc jako sanitariusz i łącznik. Podczas bombardowania został poważnie ranny. Charakterystyczny złamany nos pozostał śladem wojennym do końca jego życia. W Powstaniu stracił też mamę. Jako sanitariusz, po zakończeniu działań powstańczych, związał się z Polskim Czerwonym Krzyżem. Znalazł się w Krakowie i tam pracował w szpitalu. Po wojnie na krótko wrócił do Warszawy, ale szybko opuścił stolicę na wieść, że zainteresował się nim Urząd Bezpieczeństwa. Trafił do rodziny w Lubaniu Śląskim i podjął pracę jako nauczyciel w Szkole Powszechnej we wsi Miedziane koło Zgorzelca. Od 1948 r. był także kierownikiem kina w Zawidowie. W 1950 r. poślubił Helenę Prill z Wyrzy koło Mroczy. Z małżeństwa zrodziła się czwórka dzieci – Ryszard (1951), Mariola (1952), Elżbieta (1956), oraz Hanna (1964).

W 1961 r. Zygmuntowi Kornaszewskiemu powierzono kierowanie Powiatowym Domem Kultury w Nakle. To właśnie za jego czasów, ta do tej pory niewielka placówka kulturalna, stała się najprężniej działającą instytucją kultury nie tylko w powiecie wyrzyskim, na Krajnie, ale w skali całego regionu. Przez wiele lat bezpośrednio pod PDK, a później pod Nakielski Dom Kultury podlegało kilkadziesiąt domów kultury i świetlic wiejskich od Nakła po Bydgoszcz, oraz od Wyrzyska, aż po Sępólno Krajeńskie. Z inicjatywy Zygmunta Kornaszewskiego oraz archeologa Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy Wojciecha Kuczkowskiego, w oparciu o dokonane odkrycia archeologiczne, powstał historyczno-etnograficzny Skansen Kultury Ludowej w Osieku nad Notecią, działający do dziś. Organizowane od początku lat 70-ych DNI NAKŁA oraz DNI ZIEMI KRAJENSKIEJ przyciągały rzesze widzów i uczestników na szereg towarzyszących imprez kulturalnych oraz sportowych organizowanych w Nakle, w całym ówczesnym powiecie wyrzyskim i poza jego granicami. W siedzibie Domu Kultury działały liczne sekcje oraz koła zainteresowań, na które uczęszczały dzieci, młodzież i dorośli. Byli to filateliści, modelarze, plastycy, malarze, rzeźbiarze, muzycy, krwiodawcy, tenisiści stołowi, szachiści, brydżyści, sekcja robótek ręcznych, literaci itp. W 1977 roku powstało ukochane „dziecko” Kornaszewskiego - Zespół Pieśni i Tańca „Krajna”, składający się z kapeli ludowej, grupy śpiewaczej ówczesnej Gminnej Rady Kobiet z Sadek i Nakła oraz grupy tanecznej, który jeździł na występy, przeglądy i festiwale po kraju i za granicę. Między innymi uczestniczył w sławnym Jarmarku Dominikańskim w Gdańsku, Ogólnopolskim Święcie Młodości w Kielcach, w Bydgoskich Impresjach Muzycznych czy Światowym Kongresie Esperantystów w Warszawie. Odbył dalekie wyjazdy zagraniczne do: ZSRR, na Ukrainę, Węgier,

Turcji, Rumunii, Wielkiej Brytanii, Belgii, Jugosławii, Włoch i na Sycylię. Jednym z największych i najważniejszych doznań artystycznych oraz osobistych członków zespołu, była wizyta u papieża Jana Pawła II w Castel Gandolfo. Swoją nieocenioną wkład w krzewieniu kultury muzycznej wniosło również działające przez wiele lat w ramach Krajeńskiego Towarzystwa Kulturalnego przy Domu Kultury w Nakle Społeczne Ognisko Artystyczne.

Zygmunt Kornaszewski należał również do gorących orędowników powołania w Nakle regionalnego muzeum. Uważał, że miasto o tak bogatej przeszłości zasługuje na tego typu instytucję. Zainspirowały go do takiego przedsięwzięcia efekty prowadzonych na przełomie lat 50/60 XX w. prac wykopaliskowych na nakielskim Placu Zamkowym. Skupił wokół tej idei wielu wybitnych przedstawicieli nakielskiej i nie tylko nakielskiej kultury, a do samego pomysłu przekonał także władze miejskie w Nakle i powiatowe w Wyrzysku. Już w 1963 r. powstał Komitet Organizacyjny Muzeum Ziemi Krajeńskiej, który rok później przekształcił się w Krajeńskie Towarzystwo Kulturalne. Uroczyste otwarcie siedziby Muzeum Ziemi Krajeńskiej w Nakle nastąpiło w 1964 r. Ostatnim wielkim osiągnięciem Kornaszewskiego w swojej pracy zawodowej, było otwarcie w maju 1990 r., po wielu latach starań, nowej siedziby Muzeum Ziemi Krajeńskiej w Nakle, od tej pory mieszczącego się w odrestaurowanym zabytkowym spichrzu przy ul. Pocztovej 14. Tego roku, również z jego inicjatywy i w wyniku podejmowanych starań Krajeńskiego Towarzystwa Kulturalnego, wydana została, jak do tej pory jedyna tak szeroko przybliżająca dzieje Nakła, monografia pod redakcją niezwykłego już wybitnego naukowca prof. dr hab. Jerzego Danielewicz, zatytułowana „Nakło nad Notecią. Dzieje miasta i okolic”.

Jako działacz kultury i wielki społecznik Zygmunt Kornaszewski otrzymał szereg wyróżnień, nagród oraz odznaczeń państwowych i resortowych. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Odznakę Honorową Polskiego Czerwonego Krzyża I i II stopnia, Pamiątkową Odznakę 50-lecia PCK, Srebrną Odznakę Zasłużonego Działacza Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki w Polsce, Medal Honorowy 700-lecia Nadania Praw Miejskich Nakłu, Medal Okolicznościowy Związku Powstańców Warszawskich, Medal Okolicznościowy z Okazji 40-lecia Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej czy Medal 40-lecia Polski Ludowej.

Kornaszewski był m.in. członkiem: Nakielskiego Koła Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej, Towarzystwa Upowszechniania Kultury Teatralnej w Toruniu, Związku Powstańców Warszawskich, sekretarzem Komisji Oświaty i Kultury Powiatowej Rady Narodowej w Wyrzysku. Swoją pracę zawodową przerwał ostatecznie 31 grudnia 1990 r., gdy odszedł na emeryturę. Zygmunt Kornaszewski zmarł 30 marca 2003 i spoczął na nakielskim cmentarzu. Całym swoim życiem postawił niezniszczalny, bo utrwalony w bryle, w ludzkiej pamięci i na kartach książek pomnik sobie i krajeńskiej kulturze. Całym swoim życiem, szczególnie życiem zawodowym zasłużył na to, aby Jego imię nosiła wiodąca w regionie krajeńsko-pałuckim placówka – Nakielski Ośrodek Kultury. Zgodę swoją na dokonanie tego aktu wyraziła również najbliższa rodzina Zygmunta Kornaszewskiego.

DYREKTOR
Nakielskiego Ośrodka Kultury
Stawomir Łaniecki